

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 "			
Pe un pătrar de an	40 "			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an			260 Lei.	

† Protopresbiterul Dr. George Popoviciu al Logojului.

În dangătul jalnic al clopotelor ce nu mai conțeau, Joi după amiază s'a scos din biserica Logojului corpul cel fără suflet al său și însoțit de valul lung al întristaților admiratori a fost dus la locul de eternă odihnă protopresbiterul *Dr. George Popoviciu*.

Protopopul Logojului a închis ochii trupului său pentru totdeauna în noaptea dinspre Marția zilei de 27 Decembrie.

S'a sfârșit în dureri vieța lui tocmai într'urma din zilele de bucurie a creștinătății, în ziua Nașterii Domnului, pentruca întunericul acestei pierderi să umbriască cu totul fondul zilei de lumină.

Și oare de ce sunau atât de plângător clopotele bisericii, înduioșând parcă mai dinadins șirul nesfârșit al celor cari îl însoțeau în calea sa din urmă pe protopresbiterul Logojului? Într'adevăr; Biserica a pierdut cu el un închinător smerit dar drept slujitor al altarului iar țara aceasta un înțelept cetățean...

Dr. George Popoviciu s'a născut în Cliciova la 25 Aprilie 1862. Studiile secundare le-a făcut în Lugoș iar pe cele superioare la Cernăuți și Viena. În anul 1885 obținut diploma de doctor în științele teologice de la universitatea din Cernăuți. Doi ani mai târziu — după ce funcționase și ca profesor la Institutul teologic din Caransebeș, — acum patruzeci de ani și patruzeci de zile a fost ales și întărit protopresbiter al Logojului.

Pe de o parte strămoșii săi preoți din generațiile celor două veacuri, pe de altă parte alipirea sa către lumea ideală și mistică — justifică chemarea sa la preoție.

Ajuns la locul binemeritat, a știut să îngemâneze armonios vocațiunea preoțească cu rolul de luptător național. Protopresbiterul Logojului a propovăduit cu aceeași caldă convingere și cu

o deopotrivă vervă, de la altarul bisericii cât și de la tribuna Parlamentului: frica de Dumnezeu, munca și cinstea. Îndoitul său rol totdeauna l-a ajutat în vremile grele. Iar în epoca de după unire a continuat să lucreze paralel în ambele ipostase; și chemarea vremii a aflat ecou potrivit în sufletul său și pentru omul politic și pentru al bisericii devotat slujitor.

În timpul său liber, el se dădea să scrie. Și a scris predici pentru preoți iar pentru istorie, a descifrat nebuloasele vremuri ale Bănățului și a dat lumii o prețioasă istorie. Ortodox neaș a simțit durere la înstrăinarea unei părți a Românilor dreptcredincioși și astfel s'a străduit să lămuriască posterității *unirea de sub împăratul Leopold*. Și toate aceste lucrări i-au promovat pașii săi spre porțile Academiei Române, cari numărând în persoana lui Dr. George Popoviciu, un nou membru corespondent.

Și — vorbele cele mai alese nu sunt în măsură să cuprindă vredniciile acestui bărbat...

Iar vredniciile lui multe au dat prilej prietenilor și stimătorilor săi cu vorbe duiosase să-i încălziască încă odată trupul său cel rece; cu cununa celor mai curate lacrimi să-i înconjoare templul sufletului său ales și cu oftate adânci să-l însoțiască tăcut la groapă.

S'au întors apoi cei vii lăsând pământului un prețios tribut, tributul ce-i revine lui și de la care nici împăratul nici soldatul și nici bogatul sau săracul nu este scutit.

Protopresbiterul Dr. George Popoviciu a murit în urma unor crâncene dureri trupesti. Sufletul său însă n'a murit, căci sufletele nu cunosc boală și legile firii n'au stăpânire asupra lor. Ci el a știut să-și clădiască un altar al nemuririi; la trezvia acestuia va veghia posteritatea admiratoare...

Odihnească în pace!

Din Pastoralele Arhieresti

— La ziua Nașterii Domnului. —

Desprindem din epistolele pastorale ale ierarhilor mitropoliei ardeleni, câte un pasagiu, să se vadă, că păstorii noștri sufletești se bucură aievea de Nașterea Domnului și ca păstorii Vitleemului preamăresc pe Dumnezeu, învățându-și turmele lor...

I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Nicolae al Sibiului învață cum se mărturisește Domnul nostru Iisus Christos, *cu credința, cu cuvântul și cu fapta.*

„Și nu numai astăzi, în mare zi de praznic, ci în toate zilele vieții sale, creștinul cel adevărat socoate ca cea mai mare fericire și mângâiere a sa, să poată mărturisi pe Christos Mântuitorul cu credința, cu cuvântul și cu faptele sale.

Înainte de toate prin credința sa dator este să mărturisească tot creștinul drept măritor pe Christos-Domnul. Aceasta însemnează să creadă din adâncul inimii sale în Christos ca unul născut Fiu al lui Dumnezeu, în Dumnezeirea Lui, în sfințenia Lui, în cuvântul Lui, în evanghelia Lui, în tainele pe cari El ni le-a lăsat, în biserica care este trupul Lui, să creadă așa cum El a învățat pe sfinții săi învățăcei și apostoli și pe cum dela aceștia biserica noastră dreptmăritoare a primit învățătura cea sfântă și mântuitoare ca să o vestească până la sfârșitul veacurilor la toată făptura. Și nici o îndoială să nu se furișeze în inima ta și să nu-ți pleci urechile tale spre trufașele învățături ale veacului acestuia, nici să ascuți ademenirile sectarilor cari ca niște lupi în piele de oaie vreau să pătrundă în staulul lui Christos, să învrăjbească turma și să o abată dela pășunea cea hrănitoare spre viața de veci. Ci voi, iubii mei, pecetea lui Christos să o purtați întregă în sufletele Voastre și chipul învățăturilor Lui să strălucească neîntinat în credințele Voastre.

Și din această prisosință a inimilor și a credințelor Voastre să grăiască gurile Voastre cuvânt curat de mărturisire a lui Christos în auzul tuturor. Cuvânt de înțelepciune, cuvânt de evlavie, cuvânt de iubire, cuvânt de dreptate, cuvânt de care să se bucure și pe care să-l binecuvinteze Christos Domnul. Să înceteze și să amuțească de pe buzele Voastre cuvintele de hulă și de învrăjpire, cuvintele de pizmă și de răutate, sudalmele și toate vorbele necurate, căci — cum zice Domnul: „Pentru tot cuvântul deșert care vor grăi oamenii, vor să dea seamă de dânsul în ziua judecării. Că din cuvintele tale te vei îndrepta, și din cuvintele tale te vei

osândi“ (Mat. 12, 36—37). Ca pâinea cea bună să fie cuvintele Voastre o hrană de împărțit tuturor aceluia cari le vor auzi. Iar dela cuvintele cele rele să Vă întoarceți urechile și să nu le dați ascultare.

În sfârșit cu deosebire prin fapte cuvinte-se să mărturisească creștinul cel drept măritor pe Christos-Domnul. Pe cum a trebuit ca Cuvântul cel vecinic al lui Dumnezeu la „plinirea vremii“ să se întrupeze, ca să săvârșească mântuirea oamenilor, tot așa trebuie ca și credința creștinească și vorbele cari o tâlmăcesc să se întrupeze în fapte, să nu rămână ascunsă, nici să răsune în văzduh, ci să capete ființă arătată și văzută de toată lumea“.

*

P. S. Sa Episcopul Roman al Orășii, inspirat de cuvintele vestitoare de pace a îngerilor, invoacă harul lui Dumnezeu, spre a propovădui această pace, începutul slujirii lui Dumnezeu.

„Îngerii din cer s'au coborât asupra ieslei sfinte din Vitleem, ca să slujească Nounăscutului trimis de Dumnezeu Tatăl pentru mântuirea lumii din robia păcatului. Cea dintâi slujire îngerească a fost slăvirea lui Dumnezeu din ceruri și a păcii și bunăvoinții între oameni pe pământ.

Pe vremea aceea lumea era învrăjbită de prizmă și ură între oameni și de războiul sângiurilor și al întinărilor sufletești și frământată de urgia păcatelor. Intunecat era chipul și asemănarea lui Dumnezeu sădite în sufletul omului. Era o mare jale a norodului, ce se zbătea în mlaștina neștiinței și a fărâdelegilor — înșelat de făgăduințele nebunatice ale profetilor mincinoși.

Precum la facerea lumii a sunat deasupra întunecului, deasupra învălmășelii haotice de elemente inerte cuvântul dumnezeesc creator: să se facă lumină — și s'a făcut lumina, care a împrăștiat întunecul și a dat viață acelei masse nemișcate și a rodnicit pământul și viețuitoarele dela om până la dobitoc, — întocmai așa pacea slăvită de corul îngerilor la Nașterea Domnului este lumina, ce se răspândește din ieslea Nounăscutului în lume, împrăștiind întunecimea fărâdelegilor și sporind bunăvoința între oameni. Aceasta este pacea lui Hristos: temelie unei noi lumi morale, izvorul unei ordine morale, fără care nu poate dăinui nici statul, nici alt așezământ omenesc.

Această pace o vestesc eu vouă la sfânta slujbă a Nașterii lui Hristos. De aici, din sfânta biserică trebuie să se răspândească lumina păcii și să se strecoare în sufletele turburate de gânduri negre. De aici, din casa lui Dumnezen, nu noi preoții oameni grăim, ci prin noi grăiește

Duhul adevărului, trimis de Mântuitorul Hristos să fie cu noi în toată vremea, să pună cuvinte drepte pe buzele noastre, să ne călăuzească în faptele noastre.

Sfinte Doamne, dă buzelor mele tărie și glasului meu răsunet, ca să vestească pacea și bunăvoirea între oameni!"

P. S. Sa Episcopul Nicolae al Clujului, în legătură cu Nașterea Pruncului Iisus în sărăcie, face un apel — în finalul Pastorelei — către toți cei cari cunosc dragostea părintească și pot să ajute pe micuții săraci.

„Priveghiați deci, voi mame, fiți îngeri păzitori ai fiilor voștri, voi părinți și bunici încărunțiți în zile grele, nu lăsați să se abată asupra caselor și asupra satelor voastre obiceiuri urâte, cari întunecă zilele frumoase de sărbătoare.

Dați, cei cu dare de mână darul vostru, jertfa voastră pentru a putea fi îmbrăcați niște copii săraci și orfani, dați văduvelor și celor neputincioși hrană și îmbrăcăminte, opriți dela întruniri sălbatice pe fiii și fiicele voastre, feriți-i de desfrâu și îndeletnicirile dobitocești, cari toate sunt pe placul dușmanilor neamului nostru, dar sunt spre durerea și mâhnirea noastră, a celor ce ne ostenim și muncim pentru întărirea neamului nostru creștinesc și iubitor de Christos.

Puneți, voi mame, pe capul fetițelor voastre pantlicuțele nevinovăției și ale curățeniei, feriți-le de mândrie, de gelozie, de ură și invidie, — aceste păcate grele și primejdioase. — Învățați-le să iubească tot ce e românesc și național, ca mâne, când vor fi și ele mame, să înțeleagă, că portul nostru, cu țesături și lucruri cusute de mâna lor, este podoaba cea mai frumoasă a trupului și a caselor creștine.

Nu lăsați să ne împreștițeze portul nostru național cu tot felul de iscoade culese de prin șetrele târgurilor; face-ți ca pielea de miel și lâna de oaie să nu lipsească din casele voastre și acestea să nu le vindeți pe prețuri de nimic altora și voi să cumpărați sdrențe scumpe, de culori respingătoare și lipsite de farmecul ce ni-l dă portul nostru național.

Intoarceți-vă toți, ca odinioară apostolul Pavel și vă faceți din protivnici ai datinelor vechi și frumoase, din protivnici ai portului nostru ales, următori ai căii care poate scoate din robia întunecului și din robia păcatului, deschizându-ne porțile spre împărăția lui Dumnezeu.

Inimile voastre să tresară azi de bucurie la glasul îngeresc „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună învoire“. Apropiati-vă cu evlavie, cu sme-

renia sufletului vostru de lăcașul ieslelor din Vifleim, de unde „a răsărit soarele dreptății și lumina cunoștinței.“

P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului muștră pe cei ispițiți de necredință, aducându-le aminte că odinioară înțelepții Răsăritului s'au închinat lui Iisus.

„Trăim în veacul când multora li se pare că nimic nu mai poate sgudui; trăim între oameni cari se lasă târați de necredință și îndoială și nu-și văd nimicinicia lor. Privind mărirea lui Dumnezeu nu toți se odihnesc în Dumnezeu ca picătura de apă în nemărginitul mării; nu toți se lasă călăuziți de lumina cerească, precum slaba lumină a unei stele se pierde în strălucirea soarelui care se ivește pe cer.

Omului de azi, creștinului de azi, îi trebuie fapte vizibile spre a fi încredințat de folosul credinței. Neputința omenească se svârcolește în țărâna pământului și se face a uita că odinioară înțelepții din Răsărit s'au închinat Celui ce în iesle s'a născut. Dar creștinul adevărat trebuie să recunoască și să vadă adevărul. Omul cel drept recunoaște că numai cel viclean se înverșunează împotriva lui Dumnezeu și se răsvrătește contra semenilor săi. Cel ce s'a născut în iesle a făcut pe omul bun să vadă, că fără Mântuitorul mare era puterea păcatului. Căci până când nu se cântau cântecule creștinești ale Crăciunului, ființa omenească era în desnădejde, dar de când se cântă: Nașterea Domnului, de atunci răsărit-a lumii lumina cunoștinții. De când se cântă: „Christos se naște, măriți-l“, — toți cari s'au apropiat de Domnul prin biserică, au fost mângâiați și luminați!!

Ori, poate cineva zice, că a ascultat cuvintele Mântuitorului și nu s'a făcut mai înțelept? Poate cineva zice, că Christos nu i-a alinat durerea? Asemenea lucruri nu se pot spune, precum luminei nu-i poți zice că este: întuneric. Bucuriile zilei nu se pot numi năluciri ale nopții și tot asemenea nici binefacerile creștinești nu se pot socoti ca întocmiri viclene. Astfel trebuie să recunoaștem roadele frumoase și minunate aduse de învățătura lui Christos în lume. Învățătura lui Iisus a însoțit omenirea în strădaniile ei, luminându-i cărările. Ea a învățat pe cei neștiutori, a liniștit pe cei coplesțiți de patimi, a mângâiat pe cei cari se frământau în vârtejul desamăgirilor. Învățătura divină a dat lumină orbilor, a făcut pe șchiopi să umble, a dat surzilor auzul, celor îndrăciți duhul cel bun și morților vieața.

Mari minuni sunt acestea și ele nu se pot nesocoti, precum nu se pot nesocoti și alte

minuni ale învățaturii mântuitoare. Învățătura creștină învață pe bogat să aibe dragoste; cuvântul lui Iisus susține răbdarea săracului. Cuvântul Domnului liniștește pe creștin în fața nedreptăților pe cari le îndură în viață. Blândul Iisus îndeamnă la supunere către stăpânire pentru care ne rugăm. Și dacă toate acestea nu ajung spre a face și pe cel necredincios să se apropie de Domnul, — atunci privească acel necredincios o căsnicie creștină. Cât înduioșează privirea unei familii, în care soțul cu soția încunjurați de copii, rude și prieteni, învață cuvântul Domnului. Bunătatea și darul cari se revarsă în acea familie sunt mari, nespuse de mari. Câte rele, câte păcate nu amuțesc în o asemenea familie.“

UN NOU AN.

Alungat de ger și viscol, se depărtează în miez de iarnă o frântură din a timpului vieții: anul 1927!

Cu un număr mai mult se înseamnă acum pe al vremilor răboj.

Și în urma lui? Codrii desfrunziți, câmpii amorțite de ger și drumuri troenite de zăpadă. Ici-colo câte un corb rătăcit ori un urlet sinistru de lup flămând.

În natură așa pare a depărta anul, ca un vinovat evadat din închisoare care într'una merge înainte căutând drumul de scăpare. Unui atare drumet nu-i mai vine să caute îndărăt; îl înfiorează căile străbătute în lung și lat, iar amintirea lor îi aduce desgust și groază. Căci, prea puțin farmec a văzut el în calea drumului său; punctul său de mănecare este nebulos, iar ținta îi este grea și nesigură de ajuns. El înaintează totuși și orbește merge înainte...

Dar noi să ne oprim o leacă și din fața necunoscutului drum al călătorului nostru — în pragul noului an — să aruncăm o privire îndărăt asupra drumului nostru de un de zile.

Din șiragul lung al zilelor, se desprind pe alocurea puncte luminoase, când poporul român în mărita sa țară a înregistrat momente însemnate în istoria sa. Aci recunoașterea Basarabiei noastre de sora și aliata noastră Italia, dincolo câștigul de cauză la Liga Națiunilor într'un proces pus la cale de dușmanii noștri milenari.

Mai târziu apoi întărirea legăturilor de prietenie prin încheierea pactelor de neagresiune cu Franța și Italia.

Sunt acestea lucruri puține dar de admirație vrednice, cu atât mai ales, căci au fost multe și dureroase momentele în cari această țară a fost încercată. În vara anului acestuia a răpusat întâiul rege al tuturor Românilor, răpus de o crudă boală. Nu mult după adormirea regelui Ferdinand întâiul, s'a dus și sfetnicul său cel mare, Ion I. C. Brătianu. S'au dus așa făuritorii de țară să se odihnească în morminte reci; la poalele Carpaților, unde însă freamătul frunzelor de codru nu mai murmură a jale.

Și s'a dus și un Vasile Pârvan — mare învățat și istoric — lăsând un imens gol în lumea noastră științifică.

Și s'a iurișat moartea și în Biserica noastră, răpind în miez de primăvară pe protopresbiterul Ioan Pepa al Mehadiei, iar într'una din zilele de acum pe acela care a fost prota Logojului, Dr. George Popoviciu.

Mai ales este dureroasă înșiruirea acestuia din urmă al nostru, deoarece abia acum patruzeci de zile s'a prilejuit sărbătorirea lui. Deșartă bucurie a celor omenești nestatornică lucruri!...

Cumpăna întâmplărilor de seamă din anul trecut înclină greu spre stânga.

Momentele de bucurie sunt numai *momente*; mormanul evenimentelor grave s'a lățit mult asupra mădularelor acestui an...

Cu atâta însă misiunea Bisericii lui Christos s'a îngreunat, cu atât mai mare sarcină a revenit slujitorilor săi, întru mângăierea de-o parte și promovarea cu un pas mai încolo a scopurilor sale.

Rolul său s'a păstrat și s'a perpetuat pe calea adevărilor eterne. În cuvinte vii ori în slove scrise s'a străduit ca membrele ei să-i cunoască menirea. Și nu s'a desmintit, ci cu cât vremile au fost mai vitrege, efectele puterii sale divine s'au adeverit mai mult!

*

Astăzi din zările cele nepătrunse — din Răsăritul cel vecinic de undeva — un nou an se ivește. Noul bucurii și dureri noi ne pregătește acest fragment din Eternitate: anul 1928.

Iar în fața necunoscutului ce mijeste la orizont cu înfrigurare și mai de grabă cu sufletul

plin de nădejdi așteptăm care de care, partea cuvenită fiecăruia...

În ziua dintâiu a noului an, în casele creștine, membrii familiei rudele și cunoscuții își zic: „an nou fericit“. Suflarea creștină întregă serbează această zi. După un an de muncă se cuvine a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru toate. De aceea familia noastră mare, Biserica creștină a consfințit această zi Domnului spre a fi serbată cu rugăciuni în sf. biserici.

De aceea prin glasul ei ni se dorește nouă, fiilor ei credincioși și smeriți cetitori ai acestei foi:

An nou fericit!

Ș T I R I

Sfintele serbători ale Nașterii Domnului s'au scurs într'o atmosferă de pietate și rugăciuni, în patriarhalul nostru oraș. Creștinii, pregătiți sufletește s'au grăbit mic și mare să preamăriască cu participarea lor la sfta biserică, minunata zi a Crăciunului. În biserica noastră la sfântă Liturghie, a pontificat P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret, asistat de preoții: protopresb. Romul Ancușa, presb. Filip Pop, Dimitrie Șandru, Petru Bancea și diaconul Teodor Roșca. Răspunzoriile le-a dat „Corul catedral“ de sub conducerea lui Mihai Retezan. La „Priceasnă“ părintele protopresbiter Ancușa a citit epistola *pastorală* de Crăciun a P. S. Sale Domnului Episcop. În aceeași zi la capela episcopoească a oficiat sfânta slujbă P. S. Sa Domnul Episcop Iosif asistat de preoții Gheorghe Noaghea și Filip Pop.

Luni — a 2-a zi — au servit: protopresbiterul Andreiu Ghidiu, Romul Ancușa și presb. Filip Pop. Ecteniile le-a cântat corul reuniunii de sub conducerea preotului Petru Bancea.

Marti, în ziua Sf. lui Arhidiacon Ștefan, P. S. Sa Episcopul Iosif a predicat despre acest martir, cel dintâiu mucenic al lui Christos „Sânge a curs la venirea în lume a Mântuitorului și sânge nevinovat la moartea Lui. În același an după învățătorul său, a fost ucis cu pietre cel dintâiu martir creștin, Arhidiaconul Ștefan. De aceea maica noastră Biserică îi serbează amintirea lui în ziua nemijlocit următoare Nașterii Domnului“.

O nouă cinste pentru România. Dl. Diamandy ministrul României la Paris a fost distins de universitatea din Toulouse cu titlul de doctor de onoare. Diploma s'a dat Dumineca trecută pe lângă o serbare frumoasă. Este o cinste nouă ce se dă țării noastre.

O pâine de 4000 de ani. În mormântul lui Tutankamon din Egipt, s'a aflat între altele și o pâine, care s'a păstrat acolo în fundul mormântului 4000 de ani. Pâinea a fost pusă la capul împăratului împreună cu vin într'un vas pentru că vechii Egipteni credeau, că sufletul are lipsă de mâncare după ce moare. Dar împăratul n'a mâncat nimic din pâine pentru că sufletul are lipsă de altfel de pâine.

Falsificatorii de bani dela Budapesta nu se astâmpără. Acum și-au mutat fabrica la Constatinopol, unde au fost descoperite acum de curând o mulțime de bancnote false. Poliția a dat de urmele meșterilor, cari stau în legătură cu cei dela Budapesta.

Anunțarea acțiunilor de prioritate dela societățile anonime proprietare de linii ferate din Ardeal și Banat. În baza convențiunii ratificate prin legea publicată în Monitorul Oficial Nr. 72 din 25 Martie 1926, Statul român a cumpărat acțiunile de prioritate dela 15 societăți anonime proprietare de linii ferate locale din Ardeal și Banat în scopul trecerii liniilor acestor societăți în proprietatea statului. Între aceste societăți sunt și societățile de cale ferată locală Jebel—Libling, Timișoara—Buziaș și Caransebeș—Hațeg, cari ne interesează mai de aproape.

În vederea regulării situației acțiunilor de fondare ale acestor societăți, toți aceia cari posed asemenea acțiuni au să trimită **imediat** Ministerului comunicații tablouri exacte despre toate asemenea acțiuni ce efectiv posed dela fiecare societate în parte, indicându-se Nrul de ordine al fiecărei acțiuni în parte, precum și numărul total de acțiuni, eventual că au cedat cuiva parte din aceste acțiuni, să arate adresa deținătorilor și Nrile lor de ordine.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune, pe lângă preotul George Lința, în parohia de clasa II, din comuna Ciuchici, protopresbiteratul Biserica-Albă, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, cu următoarele

Emolumente:

1. $\frac{1}{10}$ din sesiunea parohială constătătoare din 32 jughere cadastrale.

2. $\frac{1}{8}$ din intravilanul de 320 □.

3. $\frac{1}{8}$ din stola și birul uzitat.

4. În lipsă de casă parohială, alesul se va îngriji de locuință.

Cererile de concurs să se înainteze, cu documentele prescrise, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom. al Bisericii-Albe, cu sediul Răcășdia.

Recurenții se obligă a se prezenta cu știrea și învoirea protopresbiterului tractual, în vre-o Duminică sau sârbătoare, în sfânta biserică din Ciuchici, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie bisericească.

Dat din ședința consiliului parohial, ținută la 24 Noembrie 1927.

Traian Simu

președinte.

Sofronie Potocean

notar.

În conțelegere cu mine:

Alexandru Munteanu

protopresbiter.

2—3

Școala Normală de băieți din Caransebeș.

Nr. 653/1927.

Convocare.

Conform ord. Casei Școalelor Nr. 41778 din 18 Nov. 1927, prin această convocăm pe 8 Ianuarie 1928 la ora 11 a. m. în sala profesorală a Școalei Normale, Adunarea generală a comunității Școalei Normale în scopul alegerii a patru membrii în comitet și a unui membru în comisia de cenzori.

Având în vedere prevederile regulamentului. Adunarea neputându-se ține atunci — în lipsa numărului suficient de membrii, — ea se va ține irevocabil Duminică în 15 Ianuarie la ora 11 a. m.

Direcțiunea.

Localul de prăvălie

Împreună cu încăperile aparținătoare acestui local din casa diecezană Nr. 478 din strada Episcop Popasu, (în care au fost plasate depozitul și atelierul de ghete ale firmei *Grau*) se dau în chirie începând cu ziua de 1 Februarie 1928.

Ofertele în scris se vor înainta până inclusive 27 Decembrie 1927 Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului, care consiliu și-a rezervat dreptul de a decide liber asupra ofertelor.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința amatorilor, că în ziua de 16 Ianuarie 1928 orele 11 se va ține la Comenduirea Pieței Caransebeș (Cazarma), în conformitate cu art. 72—83 din legea Contabilității publice, licitația pentru vânzarea de cca 5267 kg. deșeuri de postav, bocanici etc., provenite din efectele reformate care se află la corpurile din această garnizoană (Reg. 96 Inf. și Cercul de Recrutare Caransebeș).

Concurenții vor prezenta în ședință având garanția legală de 10%, cerută de art. 12 din caietul de sarcini, numai în recipisa Casei de Depuneri sau Administrației Financiare.

Comandantului Garnizoanei Caransebeș

Colonel, **Guha.**

Corpor. meseriașilor ca autoritate industrială Caransebeș

Nr. 371/1927. 24 Dec. 1927.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică, că comitetul corporațiunii meseriașilor din Caransebeș în ședința sa din 2 Decembrie 1927 a hotărât, că — ca membrii ai grupei de înmormântare a meseriașilor din Caransebeș — pot să fie nu numai meseriașii, ci și alții, cari se vor prezenta pentru primire.

Așadar, ca membrii ai acestei grupe se primesc *toți* aceia, cari sunt cetățeni români și domiciliați în România.

Până la constituirea grupei se primesc, ca membrii *toți* locuitorii din Caransebeș, din județul Severin și din județele vecine, *fără considerare la etatea lor.*

După constituire însă atât înscrierea, cât și primirea membrilor va fi restrinsă.

La prezentare are tot membrul, care se înscrie să solvească ca taxă de înscriere 100 Lei, iar la primirea carnetului de asigurare încă 50 Lei, plus minimalul taxei carnetului.

Înscrierile se pot face și se primesc la dl președinte al corporațiunii **Simion Mageriu**, la secretarul corporațiunii dl **Ioan Drăghici** și în biroul corporațiunii meseriașilor din Caransebeș Strada Focului No. 662, între orele 9—11 a. m.

Înscrierile se pot face până la 28 Februarie 1928.

Proiectul statutelor se poate vedea zilnic dela orele 9—11 a. m. în biroul corporațiunii.

Președinte:

Simion Mageriu.

Secretar:

Ioan Drăghici.

Cu ocazia Sfințelor sărbători să nu lipsească la nici
o masă mărcile conducătoare ale

FABRICEI DE BERE TIMIȘOREANĂ S. P.

RECORD—SPECIALĂ

bere albă cu înaltă gradajie

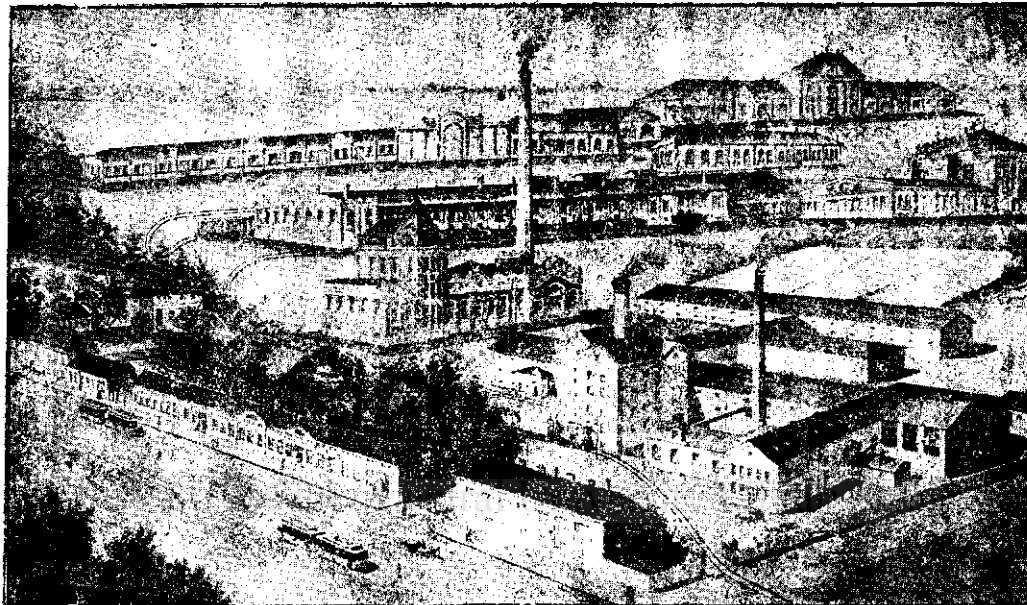

ENGLISH—PORTER

bere neagră cu înaltă gradajie

Gust delicat, mare valoare nutritivă. În sticle originale, plăcut ajustate.

BERE CASINO

BERE CORVIN (neagră)

La Depozitul General Văd. C. Diemer
Caransebeș

TELEFON No. 46

FONDAT 1876.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucată.

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că

CALENDARUL

ROMÂNULUI

pe anul 1928

anul al XL-lea, a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră Diecezană pentru prețul de 32 Lei. Calendarul Românului este cel mai vechi și mai bine redactat calendar din părțile b ă n ă ț e n e, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din B ă n a t și A r d e a l etc.

Tipografia și Librăria Diecezană din Caransebeș